

KONINKLIJK BESLUIT VAN 27 FEBRUARI 1961 BETREFFENDE HET PENSIOENSTELSEL VAN HET GEMEENTEPERSONEEL. (B.S. 01.03.1961)

Gelet op artikel 115, laatste lid, van de wet voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel d.d. 14 februari 1961;

Gelet op de wet van 23 december 1946, houdende instelling van een Raad van State, en inzonderheid op artikel 2, tweede lid;

Gelet op de dringende aard der zaak;

Op de voordracht van Onze Ondervoorzitter van het Kabinet, Minister van Binnenlandse Zaken, en op het in Raad overlegde advies van Onze Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. De leden van de brandweerkorpsen en van de gemeentepolitie, de veldbrigadiers en veldwachters inbegrepen kunnen, in zover zij de vereiste voorwaarden inzake dienstanciënniteit vervullen, het rustpensioen aanvragen met ingang van de eerste van de maand volgend op die waarin zij de leeftijd van 60 jaar bereiken.

Art. 2. Onze Ondervoorzitter van het Kabinet, Minister van Binnenlandse Zaken, is belast met de uitvoering van dit besluit.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 5 APRIL 1972 BETREFFENDE HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 6 MEI 1971 TOT VASTSTELLING VAN DE MODELLEN VAN GEMEENTELIJKE REGLEMENTEN BETREFFENDE DE ORGANISATIE VAN DE GEMEENTELIJKE BRANDWEERDIENSTEN. - OMZENDBRIEF DD. 16 SEPTEMBER 1971 - LEDEN-VRIJWILLIGERS.

Mijnheer de Gouverneur,

Bij mijn bovenvermelde circulaire werd U medegedeeld dat, om de aanwerving van de leden-vrijwilligers te bevorderen, ze aan te sporen hun contract te vernieuwen, en om hun tevens de erkentelijkheid te betuigen van de gemeenschap, zou kunnen toegestaan worden dat de gemeentebesturen te hunnen voordele een aanvullende levens- en overlijdensverzekering afsluiten bij een daarvoor erkende maatschappij.

In dat geval zouden de gemeenteraden in het organiek reglement een artikel 55bis kunnen opnemen.

Ik vestig er uw aandacht op dat het inlassen van dit artikel geen verplicht karakter heeft en dat de erin opgegeven bedragen slechts gelden als een loutere aanwijzing.

Anderzijds meen ik, na het probleem opnieuw grondig te hebben doen onderzoeken en mede rekening houdend met de huidige toestand, dat zou kunnen aanvaard worden dat de gemeenteoverheden welke zulks wensen de vrijwilligers die bij het bereiken van de leeftijdsgrens de dienst verlaten, op een andere wijze vergoeden, namelijk door het toekennen van een premie voor bewezen diensten. Ook hierin zullen zij de modaliteit van toekenning van de premie aan de oud-leden-vrijwilligers, of eventueel aan hun recht-verkrijgenden, alsmede de uit te keren bedragen moeten bepalen.

De gemeenteoverheden moeten ten deze oordelen met inachtneming van de financiële weerslag van de te treffen beslissingen.

Beide procédés kunnen evenwel niet tergelijktijd op dezelfde leden-vrijwilligers toegepast worden.

U gelieve, Mijnheer de Gouverneur, het bovenstaande ter kennis van de betrokken gemeentebesturen van uw provincie te willen brengen.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 22 NOVEMBER 1974 BETREFFENDE DE ERKENDELJKHEIDSPREMIE VOOR OUD-VRIJWILLIGE BRANDWEERLIEDEN - ONVERENIGBAARHEID MET GEMEENTELIJK MANDAAT. (B.S. 18.02.1975)

Aan de heren Provinciegouverneurs.

Voor kennisgeving :

Aan de heren Gedeputeerden;
Aan de heren Arrondissementscommissarissen;
Aan de heren Burgemeesters en Schepenen.

Mijnheer de Gouverneur,

Met zijn circulaire dd. 5 april 1972 (kenmerk : Algemene Directie van de Civiele Bescherming, 2e Algemene Inspectie, Directie van de Brandweerdienst, ADM/SP/1/3/10.490) in verband met het koninklijk besluit dd. 6 mei 1971 tot vaststelling van de modellen van gemeentelijke reglementen betreffende de organisatie van de gemeentelijke brandweerdiensten, deelde mijn geachte ambtsvoorganger u mede dat de gemeenteoverheden, welke zulks wensen, de vrijwillige brandweerlieden die bij het bereiken van de leeftijdsgrens de dienst verlaten, mogen vergoeden door het toekennen van een premie voor bewezen diensten.

Thans rijst de vraag of een gemeenteraadslid of schepen, die deze premie ontvangt, valt onder de toepassing van enerzijds het artikel 67, 6°, van de gemeentekieswet naar luid waarvan zij die een wedde of een toelage ontvangen van de gemeente geen deel kunnen uitmaken van de gemeenteraad of anderzijds van het artikel 103, in fine, van de gemeentewet dat bepaalt dat de burgemeester en schepenen, buiten hun bezoldiging, geen bijkomende verdienste, om welke reden of onder welke benaming ook, ten laste van de gemeente mogen genieten.

De hierbedoelde premie, waarvan de gemeenteraad vrij het bedrag en de modaliteiten van toekenning bepaalt, wordt, net als een pensioen, toegekend voor bewezen diensten. De premie is dus geen salaris of wedde voor actuele prestaties. Zodra de gemeente het desbetreffende reglement heeft aangenomen ontstaat in hoofde van de oud-vrijwillige brandweerman een recht op de erkentelijkheidspremie en is deze, ook wat dit betreft, gelijk te stellen met een pensioen. Het feit dat de uitbetaling van de premie afhankelijk is van kredieten uitgetrokken op de gemeentebegroting, wijzigt niets aan de kwalificatie ervan.

Onder de term "bijkomende verdienste" waarvan sprake in hogervermeld artikel 103, in fine, van de gemeentewet, worden enkel bezoldigingen verstaan, zodat de premie voor bewezen diensten, uitbetaald aan de oud-vrijwillige brandweerlui, hieronder niet begrepen is.

Derhalve ben ik van oordeel dat noch de onverenigbaarheidsbepaling van artikel 67, 6, van de gemeentekieswet, noch de verbodsbepaling van artikel 103, in fine, van de gemeentewet van toepassing is op een gemeenteraadslid of schepen die als oud-vrijwillige brandweerman meerbedoelde premie van de gemeente ontvangt.

U gelieve, Mijnheer de Gouverneur, dit rondschrijven ter kennis te brengen van alle betrokken besturen en overheden in uw provincie.

KONINKLIJK BESLUIT VAN 15 JANUARI 1975 TOT VASTSTELLING VAN DE ALGEMENE BEPALINGEN BETREFFENDE DE TOEKENNING VAN EEN TOELAGE VOOR NACHTWERK AAN SOMMIGE PERSONEELSLEDEN VAN DE PROVINCIES, DE GEMEENTEN, DE AGGLOMERATIES VAN GEMEENTEN EN DE FEDERATIES VAN GEMEENTEN. (B.S. 31.01.1975 + errata 04.02.1975 en 08.04.1976) (inw. 1 januari 1975)

Koninklijk besluit van 20 juni 1994 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de toekenning van nacht-, zaterdag-, en zondagstoelagen voor het personeel van openbare brandweerdiensten en de gemeentepolitie, is van toepassing behalve wat betreft de korpschefs en majoors van de openbare brandweerdiensten die blijven onderworpen aan het koninklijk besluit van 15 januari 1975.

Gelet op artikel 72 van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel, gewijzigd bij artikel 5 van de wet van 27 juli 1961;

Gelet op de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten, inzonderheid op artikel 46, § 1, derde lid, en op artikel 47, § 1, derde lid;

Gelet op artikel 111, § 5, van de gemeentewet, dat op de gemeenteontvangers, de politiecommissarissen en adjunct-politiecommissarissen van toepassing is gemaakt bij de artikelen 122 en 127bis van dezelfde wet;

Gelet op de adviezen van de meest representatieve organisaties van het provincie- en gemeentepersoneel ;

Gelet op de wetten op de Raad van State gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, eerste lid;

Gelet op de dringende aard van de zaak;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

HOOFDSTUK I. - TOEPASSINGSVELD.

Art. 1. Dit besluit is van toepassing op het personeel van de provincies, de gemeenten, de agglomeraties van gemeenten en de federaties van gemeenten.

Art. 2. Van het genot van dit besluit zijn evenwel uitgesloten :

- 1° de leden van het onderwijzend personeel;
- 2° de gemeentesecretarissen, de gemeenteontvangers, de politiecommissarissen en de verschillende adjunct-politiecommissarissen;
- 3° de personeelsleden wier weddeschaal tot de weddegroep B behoort;
- 4° de personeelsleden, die wegens de aard van hun ambt compensatoire voordelen genieten zoals verlof, kosteloze huisvesting, of bij ontstentenis daarvan, de daarvoor geldende vergoeding of een weddeschaal die vastgesteld is rekening houdend met de noodzakelijkheid geregeld nachtwerk te verrichten.

HOOFDSTUK II. - BEDRAG VAN DE TOELAGE EN TOEKENNINGSVOORWAARDEN.

Art. 3. Als nachtwerk wordt beschouwd de arbeid verricht tussen 22 uur en 4 uur.

Het reglement dat wordt vastgesteld door de in artikel 4, bedoelde overheid mag evenwel met nachtwerk gelijkstellen de arbeid verricht tussen 18 uur en 8 uur, voor zover die arbeid eindigt te of na 22 uur, of begint te of vóór 4 uur.

Art. 4.[K.B. van 2. juni 1989, art. 1 (B.S. 24.06.1989)¹ - De provincieraden en de gemeenteraden zijn gerechtigd om aan hun personeelsleden die nachtwerk moeten verrichten voor ieder uur nachtwerk, een toelage te verlenen welke ten hoogste 25 pct. van het op grond van de jaarlijkse globale brutobezoldiging berekend uurloon mag bedragen.]

Art. 5. Voor de berekening van de toelage, wordt elk uurgedeelte weggelaten of afgerond tot een uur, naargelang het minder dan of ten minste dertig minuten bedraagt.

Art. 6. De toelage mag niet worden verleend wanneer het nachtwerk samenvalt met overwerk dat wordt betaald ingevolge de bepalingen van artikel 29 van de arbeidswet van 16 maart 1971 of van artikel 5 van Ons besluit van 12 februari 1963 betreffende de toekenning van een vergoeding wegens buitengewone prestaties aan het provincie- en gemeentepersoneel of van alle andere wettelijke of reglementaire bepalingen die dit artikel mochten wijzigen of vervangen.

De toelage wordt maandelijks na vervallen termijn betaald.

HOOFDSTUK III. - SLOTBEPALINGEN.

Art. 8. Dit besluit treedt in werking op 1 januari 1975.

¹ Volgens artikel 1 van het nieuwe besluit vervangen deze bepalingen niet die voor het personeel van de Raad van de Brusselse Agglomeratie welke luiden :

Art. 4. De provincieraden of, in geval van toepassing van artikel 107, eerste lid, van de provinciewet, de bestendige deputaties van de provincieraden, de gemeenteraden en agglomeratie- en federatieraden, zijn gerechtigd aan hun personeelsleden die nachtwerk moeten verrichten, een toelage te verlenen welke niet mag uitgaan boven [twintig frank] per uur.

Die overheden kunnen beslissen dat de toelage gekoppeld is aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen op de wijze bepaald bij de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel, waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd van de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, met dien verstande dat het maximumbedrag [twintig frank] overeenstemt met het spilindexcijfer 131,88 en reeds een verhoging met 37,28 pct. behelst.

Aldus gewijzigd bij het K.B. van 11 januari 1989, art. 1 (inw. 1 januari 1989) (B.S. 19.01.1989)

KONINKLIJK BESLUIT VAN 31 JANUARI 1991 BETREFFENDE DE SOCIALE ZEKERHEIDSBIDRAGEN VOOR VRIJWILLIGE BRANDWEERLIEDEN. (B.S. 05.03.1991)

Gelet op de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, inzonderheid op artikel 2, § 1, 4°;

Gelet op de wet van 1 augustus 1985 houdende sociale bepalingen, inzonderheid op artikel 3, 3°;

Gelet op het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, inzonderheid Hoofdstuk I, afdeling 3, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 15 juni 1970, 23 april 1979, 2 augustus 1985, 4 september 1985, 24 augustus 1987, 19 november 1987, 22 juli 1988, 23 juni 1989 en 20 september 1989;

Gelet op het koninklijk besluit van 25 oktober 1985 tot uitvoering van Hoofdstuk I, sectie 1, van de wet van 1 augustus 1985 houdende sociale bepalingen, inzonderheid Hoofdstuk III, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 8 maart 1987 en 28 januari 1988, en Hoofdstuk IIIbis, ingevoegd door het koninklijk besluit van 2 juni 1987 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 28 januari 1988;

Gelet op het advies van het beheerscomité van de Rijksdienst voor sociale zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten van 6 december 1989;

Gelet op het advies van het beheerscomité van de Rijksdienst voor sociale zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten van 6 december 1989;

Gelet op het advies van de Nationale Arbeidsraad nr. 927 van 19 september 1989;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij:

Artikel 1. Een artikel 17^{quater}, luidend als volgt, wordt in het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders ingevoegd:

"Artikel 17^{quater}. Aan de toepassing van de wet worden onttrokken de vrijwillige brandweerlieden die deel uitmaken van een brandweerdienst of een intercommunale brandweervereniging opgericht krachtens de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming voor zover de vergoeding die zij voor hun activiteiten als vrijwillige brandweerlieden ontvangen, het bedrag van [785,95 EUR] per kwartaal niet overschrijdt, evenals de gemeente of intercommunale vereniging uit hoofde van de tewerkstelling van die personen. Het bedrag van [785,95 EUR] volgt de schommelingen van het indexcijfer overeenkomstig het bepaalde in de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld. Daartoe wordt het bedrag gekoppeld [aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100)].

Aldus gewijzigd bij K.B. van 11 december 2001, art. 1 en 2 (inw. 1 januari 2002) (B.S. 22.12.2001)

Art. 2. In artikel 18 van het koninklijk besluit van 25 oktober 1985 tot uitvoering van Hoofdstuk I, sectie 1, van de wet van 1 augustus 1985 houdende sociale bepalingen, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 6 maart 1987 en 28 januari 1988, wordt het laatste lid aangevuld als volgt

"en evenmin op de vrijwillige brandweerlieden in de voorwaarden bepaald door artikel 17^{quater} van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders."

Art. 3. In artikel 18bis van voormeld koninklijk besluit van 25 oktober 1985, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 28 januari 1988, wordt het laatste lid aangevuld als volgt:

"en evenmin op de vrijwillige brandweerlieden in de voorwaarden bepaald door artikel 17^{quater} van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders."

Art. 4. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1991.

Art. 5. Onze Minister van Sociale Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Uittreksel

...

TITEL II. - PERSONENBELASTING.

HOOFDSTUK II. - Grondslag van de belasting.

AFDELING IV. - Beroepsinkomen.

ONDERAFDELING II. - Vrijgestelde inkomsten.

A. SOCIALE EN CULTURELE VRIJSTELLINGEN.

Art. 38. §1 Vrijgesteld zijn :

- 1° wettelijke kinderbijslagen, kraamgelden en adoptiepremies
- 2° pensioenen of renten ten laste van de Schatkist toegekend aan militaire en burgerlijke slachtoffers van de twee oorlogen of aan hun rechtverkrijgenden, met uitzondering van militaire anciënniteitspensioenen;
- 3° de dotatie die op basis van de wet van 21 juni 1960 is toegekend aan de militairen die tijdens de oorlog 1940-1945 in de Belgische Strijdkrachten in Groot-Brittannië hebben gediend;
- 4° tegemoetkomingen die krachtens de desbetreffende wetgeving aan mindervaliden of gehandicapten worden toegekend ten laste van de Schatkist;
- 5° toelagen voor geneeskundige verzorging en voor begrafenis kosten, toegekend krachtens de wetgeving betreffende de verzekering tegen ziekte en invaliditeit, betreffende de schadevergoedingen voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg van en naar het werk en betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten;
- 6° toelagen voor geneeskundige verzorging en voor begrafenis kosten, in het kader van de vrije ziekenfondsverzekering toegekend door de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen die goedgekeurd zijn overeenkomstig de wet van 6 augustus 1990;
- 7° vergoeding voor begrafenis kosten door de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten toegekend aan de rechtverkrijgenden van zijn personeelsleden of zijn oud-personeelsleden;
- 8° vergoedingen verkregen ter uitvoering van een individueel verzekeringscontract tegen lichamelijke ongevallen;
- 9° voor de werknemer wiens beroepskosten overeenkomstig artikel 51 forfaitair worden bepaald, de vergoedingen door de werkgever toegekend als terugbetaling of betaling van reiskosten van de woonplaats naar de plaats van tewerkstelling voor zover de werknemer die verplaatsing maakt :
 - a) met het openbaar gemeenschappelijk vervoer : voor het volledige bedrag van de vergoeding;
 - b) met een gemeenschappelijk vervoer van personeelsleden dat door de werkgever of door een groep van werkgevers wordt georganiseerd : voor een bedrag dat maximaal gelijk is aan de prijs van een treinabonnement eerste klasse voor die afstand;
 - c) met een ander dan in a of b vermeld vervoermiddel : voor een maximum bedrag van 125 EUR per jaar;
- 10° renten toegekend aan invaliden uit vreedstijd of aan hun rechtverkrijgenden, in zover zij meer bedragen dan hetgeen overeenstemt met het rust- of overlevingspensioen waarop de betrokkenen normaal aanspraak hadden kunnen maken;
- 11° de volgende sociale voordelen verkregen door de personen die in artikel 30 vermelde bezoldigingen ontvangen of hebben ontvangen, alsmede hun rechtverkrijgenden :

- a) voordelen waarvoor het wegens de wijze van toekenning niet mogelijk is het door iedere verkrijger werkelijk verkregen bedrag vast te stellen;
- b) voordelen die, alhoewel individualiseerbaar, niet de aard van een werkelijke bezoldiging hebben;
- c) geringe voordelen of gelegenheidsgeschenken verkregen uit hoofde of naar aanleiding van gebeurtenissen die niet rechtstreeks in verband staan met de beroepswerkzaamheid.

[12° de vergoedingen van de vrijwilligers van de openbare brandweerkorpsen en van de vrijwilligers van de Civiele Bescherming ten belope van 2.850 EUR;]¹

aldus gewijzigd door wet van 8 juni 1998 houdende wijziging van artikel 38 van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992, art. 2 (B.S. 24.07.1998) (inw. 1 januari 1998)

aldus gewijzigd door wet van 20 juli 2000 (B.S. 30.08.2000)

vervangen bij programmawet van 27 december 2004, art. 368 (B.S. 31.12.2004)

¹ *Commentaar van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (www.fisconet.fgov.be)*

Art. 38, eerste lid, 12°, WIB 92, bepaalt dat de vergoedingen van de vrijwilligers van de openbare brandweerkorpsen [Art. 38, eerste lid, 12°, WIB 92, is van toepassing met ingang van aj. 1993 wat betreft de vergoedingen van de vrijwilligers van de openbare brandweerkorpsen. Wat de vorige aj. betreft, werden die vergoedingen aangemerkt als een teruggave van eigen kosten van de werkgever tot een maximumbedrag van 20.000 F voor de aj. 1974 tot 1990, 36.500 F voor aj. 1991 en 24.000 F voor aj. 1992.] en van de vrijwilligers van de Civiele Bescherming [Art. 38, eerste lid, 12°, WIB 92, is van toepassing met ingang van aj. 1998 inzake de vergoedingen van de vrijwilligers van de Civiele Bescherming.] tot het beloop van 60.000 F van belasting worden vrijgesteld.

Worden bedoeld de vergoedingen voor enigerlei prestaties die aan vrijwilligers van de openbare brandweerkorpsen (met inbegrip van de vergoedingen die de brandweerman eventueel als vrijwillige ambulancier van de Dienst 100 ontvangt) [Zijn derhalve niet vrijgesteld op grond van art. 38, eerste lid, 12°, WIB 92, de vergoedingen betaald of toegekend aan : - de brandweerlieden van beroep; - de vrijwilligers van private brandweerkorpsen; - de vrijwillige ambulanciers van de Dienst 100 die geen deel uitmaken van een openbaar brandweerkorps.] en aan vrijwilligers van de Civiele Bescherming worden toegekend.

Alleen het gedeelte van de totale vergoedingen boven het bedrag van 60.000 F is dus een belastbare bezoldiging. Ingevolge indexatie bedraagt die vrijstelling in feite 66.000 F voor de aj. 1993 tot 1999 (zie 178/28 en 41), zodat alleen het gedeelte van de vergoedingen boven dat bedrag als een belastbare bezoldiging moet worden aangemerkt.

Zijn evenwel niet bedoeld in art. 38, eerste lid, 12°, WIB 92 (zie ook 31/78) :

de vergoeding die bij de uitdiensttreding, éénmalig of jaarlijks aan vrijwillige brandweerlieden wordt toegekend bij een in het reglement voor de organisatie van de gemeentelijke vrijwilligersbrandweerdienst bedoelde gebeurtenis; die vergoeding moet, ongeacht de benaming (erkentelijkheids-, getrouwheids-, afscheids-, uittredings- of waarderingspremie) of de schuldenaar (gemeentetaks, fonds enz.), als een gewone bezoldiging worden aangemerkt;

de éénmalige of jaarlijkse vergoeding die aan de rechtverkrijgenden van een overleden brandweerman wordt betaald; die vergoeding is een verkregen bezoldiging in de zin van art. 31, tweede lid, 5°, WIB 92, en is belastbaar ten name van de nalatenschap.

13° het inkomen verkregen voor prestaties geleverd in het kader van een PWA-arbeidsovereenkomst zoals bepaald in artikel 3 van de wet van 7 april 1999 betreffende de PWA-arbeidsovereenkomst tot 4,10 EUR per gepresteerd uur;

14° de kilometervergoeding toegekend voor verplaatsingen met de fiets tussen de woonplaats en de plaats van tewerkstelling, voor een bedrag van maximum 0,15 EUR per kilometer;

15° de deelnames in het kapitaal of in de winst, toegekend overeenkomstig de bepalingen van de wet van 22 mei 2001 betreffende de werknemersparticipatie in het kapitaal en in de winst van de vennootschappen, evenals de deelnames in het kader van een investeringsspaarplan en onderhevig aan de belasting op de werknemersparticipatie in het kapitaal en in de winst van de vennootschappen;

- 16° voordelen die ten name van de verkrijger voortvloeien uit de rechtstreekse betaling door het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering van bijdragen of premies aan een pensioeninstelling voor overeenkomsten in uitvoering van de regeling van sociale voordelen voorzien in artikel 54 van de wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen;
- 17° in zover zij niet meer bedragen dan 1.600 EUR (basisbedrag 1.250,00 EUR) per aanbod, de tussenkomsten van de werkgever ten beloop van maximum 60 % van de aankoopprijs (exclusief BTW) die door de werknemers wordt betaald voor de aankoop van een geheel van pc, randapparatuur en printer, internetaansluiting en internetabonnement, alsook de voor de bedrijfsvoering dienstige software in het kader van een door de werkgever georganiseerd plan, zonder dat die werkgever op enig ogenblik zelf eigenaar van de voormelde elementen mag zijn;

De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in Ministerraad de voorwaarden waaraan die vrijstelling moet voldoen.

- 18° de voordelen die voor de werknemers die in artikel 30, 1°, bedoelde bezoldigingen verkrijgen, voortvloeien uit de betaling van werkgeversbijdragen en -premies als bedoeld in artikel 52, 3°, b, op voorwaarde, wanneer het een individuele toezegging betreft, dat bij de werkgever ook een collectieve toezegging bestaat die voor de werknemers of een bijzondere categorie ervan op eenzelfde en niet-discriminerende wijze toegankelijk is;
- 19° de voordelen die voor de bedrijfsleiders die in artikel 30, 2°, bedoelde bezoldigingen verkrijgen, voortvloeien uit de op de onderneming of op de in artikel 220 of 227, 3°, bedoelde rechtspersoon rustende betaling van bijdragen en premies als bedoeld in artikel 52, 3°, b, die betrekking hebben op bezoldigingen die regelmatig en tenminste om de maand worden betaald of toegekend vóór het einde van het belastbare tijdperk waarin de ertoe aanleiding gevende bezoldigde werkzaamheden zijn verricht en mits zij op de resultaten van dat tijdperk worden aangerekend;
- 20° de voordelen die voor de verkrijgers van bezoldigingen als bedoeld in artikel 30, 1° en 2°, voortvloeien uit het ten laste nemen, door de persoon die de bezoldigingen verschuldigd is, van de bijdragen of premies betreffende collectieve of individuele toezeggingen als bedoeld in § 2, en de uitkeringen gedaan ter uitvoering van die toezeggingen, voorzover die toezeggingen niet tot doel hebben een inkomensverlies te vergoeden;
- 21° de forfaitaire vergoedingen verkregen door voogden die door de dienst Voogdij van de Federale Overheidsdienst Justitie zijn aangewezen teneinde de vertegenwoordiging van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen te verzekeren, en die, tijdens het belastbaar tijdperk, niet meer dan twee voogdijopdrachten hebben uitgeoefend;

[Programmawet (I) van 27.12.2006, art. 131 (inw. 1 april 2007) (B.S. 28.12.2006) –
22° de tegemoetkomingen van het Schadeloosstellingsfonds voor asbestslachtoffers;]

[Wet van 25.04.2007, art. 2, 1° (B.S. 10.05.2007) –
23° de forfaitaire onkostenvergoedingen toegekend wegens het leveren van artistieke prestaties en / of het produceren van artistieke werken voor rekening van een opdrachtgever, voor een maximumbedrag van 2.000 EUR per kalenderjaar en voorzover de in § 4 gestelde voorwaarden worden nageleefd.]

De vrijstelling zoals bedoeld in het eerste lid, 9°, kan voor dezelfde verplaatsing of voor een deel hiervan niet worden gecumuleerd met de vrijstelling zoals bedoeld in het eerste lid, 14°.

§ 2. De vrijstelling waarin § 1, eerste lid, 20°, voorziet, is eveneens toepasselijk op de bijdragen en premies die door de werkgever of de onderneming ten laste worden genomen ten gunste van werknemers of bedrijfsleiders met loopbaanonderbreking of tijdskrediet, met brugpensioenen of gepensioneerd of werknemers of bedrijfsleiders die naar een andere werkgever of naar een andere onderneming zijn overgestapt.

De in § 1, eerste lid, 20°, bedoelde collectieve of individuele toezeggingen zijn :

- 1° toezeggingen die uitsluitend tot doel hebben medische kosten te vergoeden die verband houden met hospitalisatie, dagverpleging, ernstige aandoeningen en palliatieve thuiszorg van de werknemer of bedrijfsleider en in voorkomend geval van alle inwonende gezinsleden;
- 2° toezeggingen die uitsluitend tot doel hebben specifieke kosten te vergoeden, veroorzaakt door de afhankelijkheid van de werknemer of bedrijfsleider;
- 3° toezeggingen die uitsluitend voorzien in de uitkering van een rente ingeval de werknemer of bedrijfsleider het slachtoffer is van een ernstige aandoening;
- 4° andere persoonsverzekeringen of gelijkaardige toezeggingen dan die welke hiervoor en in § 1, eerste lid, 18° en 19°, zijn bedoeld, voor zover deze verzekeringen of toezeggingen gelijktijdig aan de volgende voorwaarden voldoen :
 - a) de verzekeringscontracten of de toezeggingen kunnen worden beschouwd als een aanvulling van de voordelen toegekend in het kader van de wetgeving inzake de sociale zekerheid;
 - b) de contracten en toezeggingen mogen uitsluitend voorzien in uitkeringen tijdens het dienstverband van de voornoemde personen. Periodes van schorsing van het dienstverband worden ook in aanmerking genomen.

Voor de in artikel 30, 1°, bedoelde werknemers en de in 30, 2°, bedoelde bedrijfsleiders die overeenkomstig de bepalingen van artikel 195, § 1, tweede lid, niet regelmatig worden bezoldigd, komt een in het vorige lid bedoelde individuele toezegging slechts voor de vrijstelling als voordeel van alle aard in aanmerking op voorwaarde dat in de onderneming ook een collectieve toezegging bestaat die op eenzelfde en niet-discriminerende wijze toegankelijk is voor de genoemde werknemers en bedrijfsleiders of een bijzondere categorie ervan.

Voor de toepassing van § 1, eerste lid, 20°, hebben de volgende termen de hiernavolgende betekenis :

- hospitalisatie : elk medisch noodzakelijk verblijf van ten minste één nacht in een instelling die wettelijk als ziekenhuisinstelling wordt aangezien;
- dagverpleging : het medisch noodzakelijk verblijf zonder overnachting in een instelling die wettelijk als ziekenhuisinstelling wordt aangezien;
- ernstige aandoeningen : aandoeningen die als zodanig door de minister bevoegd voor Sociale Zaken erkend zijn;
- palliatieve thuiszorg : de behandeling thuis van terminale patiënten die gericht is op de fysische en psychische noden van de patiënt en bijdragen tot het bewaren van een zekere kwaliteit van het leven;
- afhankelijkheid : de medisch vaststaande nood aan hulp voor het vervullen van gewone en instrumentele activiteiten van het dagelijkse leven.

§ 3. Wanneer de in § 1, eerste lid, 18° tot 20°, bedoelde voordelen en uitkeringen worden toegezegd in het kader van een solidariteitstoezegging als bedoeld in de artikelen 10 en 11 van de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid of in het kader van een plan met twee of meer toezeggingen, zijn de in § 1, eerste lid, 18° tot 20°, beoogde vrijstellingen slechts van toepassing voor zover die solidariteitstoezegging of dat plan door de verzekeringsonderneming of verzorgingsinstelling op een gedifferentieerde wijze wordt beheerd zodat te allen tijde voor elke belastingplichtige of belastingschuldige de toepassing van het specifieke regime inzake inkomstenbelastingen en met het zegel gelijkgestelde taksen kan worden gewaarborgd zowel inzake de behandeling van de bijdragen of premies als van de uitkeringen.

[Wet van 25.04.2007, art. 2, 2° (B.S. 10.05.2007) –

- § 4. Voor de toepassing van § 1, eerste lid, 23°, moet worden verstaan onder :
- « het leveren van artistieke prestaties en/of het produceren artistieke werken » : de creatie en/of uitvoering of interpretatie van artistieke werken in de audiovisuele en de beeldende kunsten, in de muziek, de literatuur, het spektakel, het theater en de choreografie;
 - « opdrachtgever » : diegene die opdracht geeft aan een belastingplichtige tot het leveren van een artistieke prestatie of het produceren van een artistiek werk in de zin van het voorgaande streepje. Wordt ook als opdrachtgever beschouwd, de persoon bij wie de belastingplichtige ter beschikking wordt gesteld.

Om de in § 1, eerste lid, 23°, bedoelde vrijstelling te bekomen moeten de volgende voorwaarden worden nageleefd :

- 1° de belastingplichtige moet in het bezit zijn van een behoorlijk ingevulde kunstenaarskaart;
- 2° de forfaitaire onkostenvergoeding mag per opdrachtgever niet hoger zijn dan 100 EUR per dag. Indien de opdrachtgever een hoger bedrag uitbetaalt, komt de volledige vergoeding niet in aanmerking voor de vrijstelling;
- 3° de belastingplichtige mag op het ogenblik van het leveren van een artistieke prestatie en/of het produceren van een artistiek werk niet gebonden zijn door een arbeidsovereenkomst, een aannemingsovereenkomst of een statutaire aanstelling met dezelfde opdrachtgever, tenzij hij en de opdrachtgever bewijzen dat de prestaties van de verschillende activiteiten van verschillende aard zijn.]

...

KONINKLIJK BESLUIT VAN 20 JUNI 1994 TOT VASTSTELLING VAN DE ALGEMENE BEPALINGEN BETREFFENDE DE BEZOLDIGING VAN HET PERSONEEL VAN DE OPENBARE BRANDWEERDIENSTEN EN HET PERSONEEL VAN DE GEMEENTEPOLITIE. (B.S. 12.07.1994) ¹

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming inzonderheid op artikel 9, gewijzigd bij de gewone wet tot vervollediging van de federale staatsstructuur van 16 juli 1993;

Gelet op de nieuwe gemeentewet, inzonderheid op artikel 189, gewijzigd bij de gewone wet tot vervollediging van de federale staatsstructuur van 16 juli 1993;

Gelet op de betrokkenheid van de gewesten;

Gelet op het koninklijk besluit van 25 juni 1990 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de weddeschalen van het provincie- en gemeentepersoneel en de bijlagen, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 27 december 1990, 25 juni 1991 en 15 juli 1991;

Gelet op het protocol van het Comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten van 10 juni 1994;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid gemotiveerd door het feit dat het intersectorieel akkoord van sociale programmatie van de jaren 1991-1994 dringend moet worden uitgevoerd;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Dit besluit is van toepassing op het personeel van de openbare brandweerdiensten en het personeel van de gemeentepolitie.

Art. 2. Het minimum van de weddeschalen vastgesteld per graad voor het in artikel 1 bedoeld personeel mag niet minder voordelig zijn dan het minimum dat per graad bepaald is in de bij dit besluit gevoegde bijlagen I en II ².

Het maximum van de weddeschalen vastgesteld per graad voor het in artikel 1 bedoeld personeel mag niet meer voordelig zijn dan het maximum dat per graad bepaald is in de bij dit besluit gevoegde bijlagen I en II.

Art. 3. De wedde wordt aan de schommelingen van de index der consumptieprijzen gekoppeld overeenkomstig de regelen voorgeschreven bij de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 178 van 30 december 1982.

De wedde wordt aan de spilindex 138,01 gekoppeld.

Art. 4. In afwijking van artikel 2, kan diegene die een voordeliger weddeschaal geniet die meer voordelige weddeschaal ten persoonlijke titel blijven genieten.

Art. 5. Het koninklijk besluit van 25 juni 1990 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de weddeschalen van het provincie- en gemeentepersoneel en de bijlagen laatst gewijzigd bij het koninklijk besluit van 15 juli 1991, houdt op van toepassing te zijn op het personeel bedoeld bij artikel 1, op het ogenblik van de in werkingtreding van dit besluit.

In afwijking van het eerste lid blijft het in dat lid vernoemde koninklijk besluit van toepassing op de graden van het personeel bedoeld bij artikel 1 waarvoor in de bijlagen gevoegd bij dit besluit geen minimum en maximum werd vastgesteld.

Art. 6. Dit besluit treedt in werking op het ogenblik van de toepassing van de algemene weddeschaalherziening op de andere categorieën van het personeel van dezelfde overheid en ten vroegste op 1 januari 1994.

¹Voor het vaststellen van de toegekende toelage voor vrijwilligers zie M.O. van 16 september 1971.

² Bijlage I : Personeel van de gemeentepolitie (I. Stedelijke politie, II. Gemeentelijke politie, III. de politieassistenten) kan bekomen worden bij de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Civiele Veiligheid, documentatie en archief, Leuvenseweg 1- 1000 Brussel - tel. 02/500.22.59. (Wijziging van KB van 3 maart 1995 (B.S. 24.03.1995))

Art. 7. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

BIJLAGE II
Personeel van de openbare brandweerdiensten

GRAAD	MINIMUM	MAXIMUM
Brandweerman	545.000	1.000.000 ¹
Korporaal	570.000	1.000.000 ²
Sergeant		
eerste sergeant	640.000	1.100.000
sergeant-majoor		
adjutant	745.000	1.180.000
opper-adjutant		
onderluitenant ³	780.000	1.695.000
luitenant		
kapitein ⁴	1.060.000	1.795.000
kapitein- commandant	1.180.000	1.950.000
Majoor		
luitenant-kolonel	[1.700.000]	[2.400.000]

Aldus gewijzigd bij het K.B. van 28 november 1994, art. 2 (B.S. 16.12.1994)

1 Het maximum van de weddeschaal wordt principieel op 924.000 F vastgelegd.

Er kunnen weddeschalen uitgewerkt worden tot 960.000 F en tot 1.000.000 F voor personeelsleden die voldoen aan de voorwaarden van anciënniteit, diploma, bijkomende vorming en gunstig advies van de korpschef; deze voorwaarden worden bepaald door de Koning.

2 De weddeschaal kan de grens van 960.000 F slechts overschrijden en het maximum kan slechts worden bekomen mits het personeelslid voldoet aan de voorwaarden van anciënniteit, bijkomende vorming en gunstig advies van de korpschef; deze voorwaarden worden bepaald door de Koning.

3 Voor de graden van onderluitenant en van luitenant worden verschillende weddeschalen voorzien, rekening houdend met het diploma, met de anciënniteit, met de evaluatie en met de eventuele bijkomende opleiding.

4 Voor de graden van kapitein en commandant worden verschillende weddeschalen voorzien, rekening houdend met het diploma;

- 1) burgerlijk ingenieur;
- 2) industrieel ingenieur en architect;
- 3) de andere.

JAARLIJKSE WEDDESUPPLEMENT VOOR DE CHEF VAN DE BRANDWEERDIENST X, Y, EN Z.

Kapitein	75.000
Kapitein-commandant	95.000
Majoor Luitenant-kolonel	[150.000]
Andere	50.000

Aldus gewijzigd bij het K.B. van 28 november 1994, art. 2 (B.S. 16.12.1994)

**KONINKLIJK BESLUIT VAN 20 JUNI 1994 TOT VASTSTELLING VAN DE ALGEMENE BEPALINGEN BETREFFENDE DE GELDELIJKE VALORISATIE VAN VROEGERE DIENSTEN DIE IN DE OVERHEIDSSECTOR DOOR PERSONEELSLEDEN VAN DE OPENBARE BRANDWEERDIENSTEN EN VAN DE GEMEENTEPOLITIE WERDEN VERRICHT. (B.S. 12.07.1994)
(err. B.S. 23.08.1994)**

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, inzonderheid op artikel 9, gewijzigd bij de gewone wet tot vervollediging van de federale staatsstructuur van 16 juli 1993;

Gelet op de nieuwe gemeentewet, inzonderheid op artikel 189, gewijzigd bij de gewone wet tot vervollediging van de federale staatsstructuur van 16 juli 1993;

Gelet op het koninklijk besluit van 3 december 1975 tot vaststelling van de grens van de algemene bepalingen betreffende de geldelijke valorisatie van de vroegere diensten die in de overheidssector door sommige leden van het provincie- en gemeentepersoneel werden verricht, laatst gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 november 1985;

Gelet op het koninklijk besluit van 10 december 1975 betreffende de vaststelling van het weddecomplement van de gemeentesecretarissen, de gemeenteontvangers en de verschillende commissarissen en adjunct-commissarissen van politie;

Gelet op de betrokkenheid van de gewesten;

Gelet op het protocol van het Comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten van 10 juni 1994;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid gemotiveerd door het feit dat het intersectorieel akkoord van sociale programmatie van de jaren 1991-1994 dringend moet worden uitgevoerd;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij:

Artikel 1. Dit besluit is van toepassing op het personeel van de openbare brandweerdiensten en het personeel van de gemeentepolitie.

Art. 2. De bevoegde overheden kunnen beslissen dat sommige, door de in artikel 1 bedoelde personeelsleden verrichte diensten in aanmerking komen voor het toekennen van de periodieke verhogingen.

Art. 3. De aard en de duur van die diensten mogen echter niet gunstiger zijn dan die welke voortspuiten uit de toepassing van de volgende beginselen:

- 1° In aanmerking komen alleen de werkelijke diensten die het personeelslid vanaf de eerste van de maand volgend op die waarin deze de door de klasse van zijn weddeschaal gestelde leeftijd heeft bereikt, verricht heeft in dienst :
 - a) van de Europese Gemeenschap of van de Europese Unie, een Lid-Staat van de Europese Gemeenschap, de federale Staat, van de gemeenschappen, van de gewesten, van Afrika, van de provincies, de gemeenten, de agglomeraties van gemeenten, de federaties van gemeenten, de verenigingen van gemeenten, de intercommunale diensten en instellingen van de openbare onderstand, de commissies van openbare onderstand, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de openbare kassen van lening of andere openbare diensten, hetzij als beroepsmilitair hetzij als titularis van een bezoldigd ambt met volledige of onvolledige prestaties;
 - b) van inrichtingen voor gesubsidieerd vrij onderwijs, als titularis van een door een weddetoelage bezoldigd ambt met volledige prestaties of onvolledige prestaties;
 - c) van vrije gesubsidieerde diensten voor school en beroepsoriëntering en psycho-medisch-sociale centra, als titularis van een door een weddetoelage bezoldigd ambt met volledige prestaties of onvolledige prestaties;

2° De in aanmerking komende diensten die overeenkomstig 1° in een ambt met volledige prestaties werden verricht, mogen voor 100 pct. worden medegerekend.

3° De in aanmerking komende diensten die overeenkomstig 1° in een ambt met onvolledige prestaties werden verricht, kunnen onder dezelfde voorwaarden als de in de 2° bedoelde diensten worden

meegerekend, doch naar rata van het aantal jaren dat zij zouden vertegenwoordigen indien zij zouden zijn verricht in een ambt met volledige prestaties, vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller het werkelijk aantal wekelijkse arbeidsprestaties is en de noemer het aantal wekelijkse arbeidsprestaties, welke met volledige arbeidsprestaties overeenkomen.

- 4° In afwijking van 3°, worden voor de duur van de periode van de verminderde prestaties uit hoofde van afwezigheid wegens persoonlijke aangelegenheid, de periodieke weddeverhogingen toegekend alsof het volledige prestaties betrof; na het beëindigen van de verminderde prestaties blijven die tussentijdse verhogingen verworven.
- 5° De in aanmerking komende diensten worden berekend per kalendermaand; die diensten welke geen volle maand bestrijken, worden niet medegeteld.
- 6° De duur van de in aanmerking komende diensten die in twee of meer gelijktijdig uitgeoefende ambten werden verricht, mag nooit de duur overschrijden van de diensten die tijdens dezelfde periode in een zelfde ambt met volledige arbeidsprestaties zouden zijn verricht.

Art. 4. Voor de toepassing van artikel 3 moet worden verstaan onder :

- 1° werkelijke dienst, elke dienst welke door het personeelslid wordt verricht zolang hij zich in een administratieve stand bevindt op grond waarvan hij krachtens zijn rechtspositie, zijn activiteitswedde of, bij ontstentenis daarvan, het recht op bevordering tot een hogere wedde behoudt;
- 2° dienst van de Europese Gemeenschap of van de Europese Unie, een Lid-Staat van de Europese Gemeenschap, federale Staat, van de gemeenschappen, van de gewesten: elke niet-rechtspersoonlijke dienst ressorterende onder de wetgevende macht, de uitvoerende macht of de rechterlijke macht;
- 3° dienst van Afrika : elke niet-rechtspersoonlijke dienst ressorterende onder het gouvernement van Belgisch Kongo of het gouvernement van Ruanda-Urundi;
- [4° andere openbare diensten :
 - a) elke rechtspersoonlijke dienst welke onder de uitvoerende macht ressorteert;
 - b) elke rechtspersoonlijke dienst welke onder het gouvernement van Belgisch Kongo of het gouvernement van Ruanda-Urundi ressorteert;
 - c) elke dienst die afhangt van een provincie, een gemeente, een vereniging van gemeenten, een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, een agglomeratie of die afhangt van een federatie van gemeenten, alsook elke dienst die afhangt van een aan een provincie of gemeente ondergeschikte instelling;
 - d) elke andere instelling naar Belgisch recht, die beantwoordt aan collectieve behoeften van algemeen of lokaal belang en in welke oprichting of bijzondere leiding het overwicht van de openbare overheid tot uiting komt, alsmede elke andere instelling naar koloniaal recht welke aan dezelfde voorwaarden beantwoordde;
- 5° beroepsmilitairen :
 - a) de beroepsofficieren, de officieren van het aanvullingskader en de hulpofficieren;
 - b) de reserveofficieren die vrijwillige prestaties verrichten, met uitsluiting van de oefeningsprestaties;
 - c) de beroepsonderofficieren, de tijdelijke onderofficieren en de onder-officieren van het aanvullingskader;
 - d) de militairen met een lagere graad dan die van officier, die dienen op grond van een dienstneming of van een wederdienstneming;
 - e) de aalmoezeniers van het actieve kader en de reserve-aalmoezeniers, die in vredestijd in dienst worden gehouden om het tijdelijk kader van de aalmoezeniersdienst te vormen;
- 6° volledige prestaties: de prestaties waarvan de uurregeling een normale beroepsactiviteit volkomen in beslag neemt.]

erratum B.S. 23.08.1994

Art. 5. [*K.B. van 15 maart 1995, art. 1 (B.S. 24.03.1995)*] Het koninklijk besluit van 3 december 1975 tot vaststelling van de grens van de algemene bepalingen betreffende de geldelijke valorisatie van de vroegere diensten die in de overheidssector door sommige leden van het provincie- en gemeentepersoneel werden verricht, laatst gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 november 1985 en het koninklijk besluit van 10 december 1975 betreffende de vaststelling van het weddecomplement van de gemeentesecretarissen, de gemeenteontvangers en de verschillende commissarissen en adjunct-commissarissen van politie, houden op van toepassing te zijn op het in artikel 1 bedoelde personeel op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit besluit.]

Art. 6. Dit besluit treedt in werking op het ogenblik van de toepassing van de algemene weddeschaalherziening op de andere categorieën van het personeel van dezelfde overheid en ten vroegste op 1 januari 1994.

Art. 7. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

KONINKLIJK BESLUIT VAN 20 JUNI 1994 TOT VASTSTELLING VAN DE ALGEMENE BEPALINGEN BETREFFENDE DE TOEKENNING VAN EEN DIPLOMATOELAGE AAN SOMMIGE PERSONEELSLEDEN VAN DE OPENBARE BRANDWEERDIENSTEN EN VAN DE GEMEENTEPOLITIE. (B.S. 12.07.1994)

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, inzonderheid op artikel 9, gewijzigd bij de gewone wet tot vervollediging van de federale staatsstructuur van 16 juli 1993;

Gelet op de nieuwe gemeentewet, inzonderheid op artikel 189, gewijzigd bij de gewone wet tot vervollediging van de federale staatsstructuur van 16 juli 1993;

Gelet op het koninklijk besluit van 18 januari 1974 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de toekenning van een diplomabijslag aan sommige personeelsleden van de provincies, gemeenten, agglomeraties en federaties van gemeenten, laatst gewijzigd bij het koninklijk besluit van 31 maart 1993;

Gelet op de betrokkenheid van de gewesten;

Gelet op het protocol van het Comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten van 10 juni 1994;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid gemotiveerd door het feit dat het intersectorieel akkoord van sociale programmatie van de jaren 1991-1994 dringend moet worden uitgevoerd;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij:

Artikel 1. Dit besluit is van toepassing op het personeel van de openbare brandweerdiensten en het personeel van de gemeentepolitie.

Art. 2. De bevoegde overheid kan een diplomatoelage toekennen aan sommige personeelsleden bedoeld bij artikel 1, binnen de voorwaarden bepaald in dit besluit.

Art. 3. Het diploma, brevet of getuigschrift dat aanleiding kan geven tot de toekenning van een toelage mag niet hetzelfde zijn dat vereist is voor de benoeming tot de graad overeenkomende met het ambt en moet tevens rechtstreeks dienstig zijn voor de uitoefening van het ambt.

Art. 4. De toelage kan slechts toegekend worden voor de diploma's, brevetten en getuigschriften erkend door de Minister van Binnenlandse Zaken.

Art. 5. De diplomatoelage kan niet gecumuleerd worden met enige andere vorm van valorisatie die door dezelfde bevoegde overheid bedoeld in artikel 2, verleend wordt voor hetzelfde diploma, brevet of getuigschrift.

Art. 6. In toepassing van artikel 4 stelt de Minister van Binnenlandse Zaken een lijst A en een lijst B op, met per graad de diploma's, brevetten en getuigschriften die erkend worden.

De vermelding op lijst A kan aanleiding geven tot een jaarlijkse toelage van maximum 20.000 F.

De vermelding op lijst B kan aanleiding geven tot een jaarlijkse toelage van maximum 40.000 F.

Het bedrag dat kan toegekend worden bedraagt maximum 40.000 F en maximum het verschil tussen de wedde van de graad die bekleed wordt en de wedde van de naast hogere graad met dezelfde anciënniteit.

Art. 7. Voor deeltijdse ambten wordt de diplomatoelage verleend naar rata van de werkduur.

Art. 8. De diplomatoelage mag gekoppeld worden aan de spilindex 138,01 en schommelen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld.

Art. 9. Het koninklijk besluit van 18 januari 1974 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de toekenning van een diplomabijslag aan sommige personeelsleden van de provincies, gemeenten, agglomeraties en federaties van gemeenten, houdt op van toepassing te zijn op het personeel bedoeld bij artikel 1, op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit besluit.

Art. 10. Dit besluit treedt in werking op het ogenblik van de toepassing van de algemene weddeschaalherziening op de andere categorieën van het personeel van dezelfde overheid en ten vroegste op 1 januari 1994.

Art. 11. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

KONINKLIJK BESLUIT VAN 20 JUNI 1994 TOT VASTSTELLING VAN DE ALGEMENE BEPALINGEN BETREFFENDE DE TOEKENNING VAN NACHT-, ZATERDAG- EN ZONDAGTOELAGEN VOOR HET PERSONEEL VAN OPENBARE BRANDWEERDIENSTEN EN DE GEMEENTEPOLITIE. (B.S.12.07.1994)

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, inzonderheid op artikel 9, gewijzigd bij de gewone wet tot vervollediging van de federale staatsstructuur van 16 juli 1993;

Gelet op de nieuwe gemeentewet, inzonderheid op artikel 189 gewijzigd bij de gewone wet tot vervollediging van de federale staatsstructuur van 16 juli 1993;

Gelet op het koninklijk besluit van 15 januari 1975 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de toekenning van een toelage voor nachtwerk aan sommige personeelsleden van de provincies, de gemeenten, de agglomeraties van gemeenten en de federaties van gemeenten, zoals voor het laatst gewijzigd door het koninklijk besluit van 2 juni 1989;

Gelet op de betrokkenheid van de Gewesten;

Gelet op het protocol van het Comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten nr. 94/03 van 10 juni 1994;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1 gewijzigd bij de wetten van 9 augustus 1980, 16 juni 1989 en 4 juli 1989;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid, gemotiveerd door het feit dat het intersectorieel akkoord voor sociale programmatie voor de jaren 1991-1994 dringend moet worden uitgevoerd;

Gezien de beslissing van de Ministerraad van 19 juni 1992 om de statuten van de veiligheidsdiensten te harmoniseren, inzonderheid de bepalingen met betrekking op de toekenning van een toelage voor nachtwerk en werk op zaterdagen en zondagen;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij:

Artikel 1. Dit besluit is van toepassing op de leden van de gemeentepolitie bekleed met een van de graden zoals bedoeld in het koninklijk besluit van 13 oktober 1986 tot vaststelling van de graden van het personeel van de gemeentepolitie, en op het personeel van de openbare brandweerdiensten, met uitzondering van de korpschefs, de commissarissen van gemeentepolitie, de korpschefs en de majors van de openbare brandweerdiensten.

Art. 2. De bevoegde overheid kan een toelage toekennen aan de leden van het personeel van de diensten bedoeld in artikel 1, binnen de voorwaarden bepaald in dit besluit, voor prestaties verricht op zaterdagen en zondagen en voor nachtwerk.

Art. 3. § 1. Als zaterdagprestatie wordt beschouwd de arbeid verricht op een zaterdag tussen 00.00 uur en 24.00 uur.

Als zondagprestatie wordt beschouwd de arbeid verricht op een zondag of op een wettelijke of reglementaire feestdag tussen 00.00 uur en 24.00 uur.

§ 2. Het bedrag per uur van de toelage voorzien voor de prestaties bedoeld in § 1 mag niet hoger zijn dan 100 % van het uurloon.

Art. 4. § 1. Als nachtprestatie wordt beschouwd de arbeid verricht tussen 22 uur en 6 uur.

Het reglement dat wordt vastgesteld door de bevoegde overheid mag evenwel met nachtwerk gelijkstellen de arbeid verricht tussen 18 uur en 8 uur, voor zover die arbeid eindigt om of na 22 uur, of begint om of voor 4 uur.

§ 2. Het bedrag van de toelage per uur voorzien voor de prestaties bedoeld in § 1 mag niet hoger zijn dan 25 % van het uurloon.

Art. 5. Het volgen van opleidingscursussen kan niet tot de toekenning van de in dit besluit bedoelde toelagen leiden.

Art. 6. De toelagen bedoeld in de artikelen 3 en 4 worden berekend op grond van de jaarlijkse

brutobezoldiging, vermeerderd met de haard- en standplaatstoelage en, in voorkomend geval met de toelage voor de uitoefening van een hogere functie.

Het uurloon wordt vastgesteld op 1/1850ste van de jaarlijkse brutobezoldiging gebruikt voor de berekening van het loon van de maand tijdens welke de prestaties werden verricht.

Voor de berekening van de toelage, wordt elk uurgedeelte weggelaten of afgerond tot een uur, naar gelang het minder dan of ten minste dertig minuten bedraagt.

Art. 7. De toelagen worden maandelijks en na vervallen termijn betaald.

Art. 8. De toelage voor nachtprestaties is niet cumuleerbaar met die voor prestaties op zaterdagen of zondagen.

De toelagen voor nachtwerk, werk op zaterdagen en zondagen zijn niet cumuleerbaar met een ander compenserend voordeel voor dezelfde prestaties.

Het voor het personeelslid voordeligste stelsel moet worden toegepast.

Art. 9. Het koninklijk besluit van 15 januari 1975 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de toekenning van een toelage voor nachtwerk aan sommige personeelsleden van de provincies, de gemeenten, de agglomeraties van gemeenten en de federaties van gemeenten, is niet meer van toepassing op het personeel bedoeld in artikel 1 van dit besluit.

Art 10. De nieuwe voordelen die door dit besluit worden toegelaten, kunnen ten vroegste worden toegekend vanaf 1 januari 1994.

Art. 11. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 13 JULI 1994 BETREFFENDE HET SECTORAAL AKKOORD VAN 12 JULI 1994 - VEILIGHEIDSPERSONEEL. *ref. B.A.-94/09 (B.S. 21.09.1994)*

Aan de Heren Provinciegouverneurs,
Aan de heer Vice-gouverneur van de provincie Brabant.

Voor de kennisgeving :
Aan de colleges van Burgemeester en schepenen

Mijnheer de Gouverneur,

In het Belgisch Staatsblad van 12 juli 1994 verschenen volgende vier koninklijke besluiten van 20 juni 1994:

- Koninklijk besluit tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de bezoldiging van het personeel van de openbare brandweerdiensten en het personeel van de gemeentepolitie.
- Koninklijk besluit tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de toekenning van nacht-, zaterdag- en zondagtoelagen voor het personeel van openbare brandweerdiensten en de gemeentepolitie.
- Koninklijk besluit tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de toekenning van een diplomatoelage aan sommige personeelsleden van de openbare brandweerdiensten en van de gemeentepolitie.
- Koninklijk besluit tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de geldelijke valorisatie van vroegere diensten die in de overheidssector door personeelsleden van de openbare brandweerdiensten en van de gemeentepolitie werden verricht.

Deze koninklijke besluiten betreffen, aldus het ter zake door de representatieve vakorganisaties en de federale minister van Binnenlandse Zaken gesloten protocol, de uitvoering van de algemene baremaherziening voor het veiligheidspersoneel. De toepassing ervan geldt bijgevolg als de voltooiing van de sociale programmatie 1991-1994 (intersectoraal akkoord 59/1) en is derhalve niet strijdig met de wet van 30 maart 1994 die o.m. een loonmatiging tot einde 1996 oplegt.

De onderhandelingen over deze koninklijke besluiten die uitsluitend algemene bepalingen vastleggen werden door de federale minister van Binnenlandse Zaken gevoerd in het federale comité C. In de respectievelijke onderafdelingen in de Gewesten werden de algemene bepalingen verder geconcretiseerd ten einde in de gemeenten, binnen de grenzen van de koninklijke besluiten, een uniforme regeling uit te werken.
Hierover werd op 10 juni 1994 een protocol afgesloten.

Het protocol betreffende het veiligheidspersoneel sluit aan op dat van 18 juni 1993 betreffende de overige categorieën van het gemeentepersoneel.

Het akkoord van 18 juni 1993 bepaalt dat de erin uitgewerkte weddeschalen, gekoppeld aan de onderhandelde beleidsmaatregelen inzake het administratief en geldelijk statuut van het personeel, een uniforme toepassing krijgen op het personeel van de provincies en van de lokale besturen.

Wat het veiligheidspersoneel betreft (politie en brandweer) nam de onderafdeling van het Comité C er in dit akkoord van 18 juni 1993 akte van dat de federale overheid ten gevolge van de St.-Michielsakkoorden bevoegd blijft om bij toepassing van art. 189 van de Nieuwe Gemeentewet de algemene bepalingen en de grenzen vast te stellen inzake de bezoldigingsregeling en het statuut van het politie- en brandweerpersoneel.

In die omstandigheden benadrukte de onderafdeling van Comité C de noodzaak aan samenhang in het globale personeelsbeleid van de lokale en provinciale besturen.
Zij verzocht de federale minister van Binnenlandse Zaken dat bij de besprekingen inzake de weddeschalen en het statuut van het veiligheidspersoneel (politie en brandweer) maximaal rekening zou worden gehouden met de gemeenschappelijke krachtlijnen van het personeelsbeleid, met

inbegrip van de functionele loopbanen, zoals omschreven in het akkoord van 18 juni 1993, evenwel aangepast aan de eigenheid en de structuur van het veiligheidspersoneel.

Rekening houdend met dit akkoord en met het door de onderafdeling ingenomen standpunt heeft de federale overheid thans bij het vaststellen via de bovenvermelde koninklijke besluiten van de grenzen van de bezoldigingsregeling voor het veiligheidspersoneel minima en maxima bepaald per graad of per groep van graden. Binnen die grenzen kunnen de overheden weddeschalen vaststellen.

Dit systeem biedt, aldus de federale overheid, de mogelijkheid rekening te houden met de regelingen uitgewerkt voor de andere categorieën van het personeel van de lokale overheden; regelingen die van Gewest tot Gewest verschillen.

De mogelijkheid wordt zodoende geboden om voor het politie- en brandweerpersoneel een zo analoog mogelijk niveau en uitbouw van de weddeschalen vast te stellen als voor de andere categorieën van het personeel, binnen de grenzen van de vastgestelde minima en maxima.

Uitvoering gevend aan deze bepalingen werd in het protocol van 12 juli 1994 binnen de grenzen bepaald door de federale overheid, een maximale overeenstemming nagestreefd tussen het veiligheidspersoneel en het overige personeel van de gemeenten. In uitvoering van het akkoord van 18 juni 1993 wordt zodoende een maximale samenhang in het globale personeelsbeleid van de gemeenten behouden.

In de vermelde Vlaamse onderafdeling van Comité C werd net zoals voor het andere personeel onderhandeld over vier documenten: Gemeenschappelijke krachtlijnen voor een samenhangend personeelsbeleid in de lokale besturen m.b.t. het veiligheidspersoneel, een technische nota, de weddeschalen en een inschakelingstabel.

De inhoud van deze documenten komt t.a.v. het veiligheidspersoneel in belangrijke mate overeen met hetgeen in het protocol van 18 juni 1993 werd gesteld. Voor een goed begrip wordt hierna toelichting gegeven bij de koninklijke besluiten en bij de documenten waarover in de Vlaamse onderafdeling werd onderhandeld.

Voor een vlotte afhandeling van de administratieve dossiers bij de uitoefening van het administratief toezicht verzoek ik de gemeenten met deze toelichtingen en aanbevelingen rekening te houden.

I. Koninklijke besluiten i.v.m. het geldelijk statuut van het politiepersoneel en de leden van de openbare brandweerkorpsen.

De twee belangrijkste koninklijke besluiten zijn deze over de algemene bepalingen i.v.m. de bezoldiging en over de vergoeding voor nacht,- zaterdag- en zondagprestaties.

Artikel 6 van het koninklijk besluit van 20 juni 1994 over de bezoldiging (weddeschalen) bepaalt het volgende: "Dit besluit treedt in werking op het ogenblik van de toepassing van de algemene weddeschaalherziening op de andere categorieën van het personeel van dezelfde overheid en ten vroegste op 1 januari 1994".

Dit betekent dat voor het personeel dat valt onder de toepassing van artikel 145 van de Nieuwe Gemeentewet en voor het veiligheidspersoneel (politie en brandweer) de ingangsdatum van de toepassing van de nieuwe weddeschalen, gekoppeld aan de invoering van een nieuw statuut voor beide personeelscategorieën dezelfde zal zijn.

Er dient bijgevolg absolute voorrang gegeven te worden aan de invoering van de nieuwe weddeschalen. Dit geldt niet in het minst ten gevolge van de budgettaire weerslag van de algemene weddeschaalherziening.

Het protocol van 12 juli 1994 bepaalt inderdaad uitdrukkelijk dat een absolute voorkeur gaat naar een gelijktijdige toepassing (inschakeling) van de nieuwe weddeschalen op alle categorieën van het personeel, zowel het veiligheidspersoneel als het personeel van de lokale besturen waarop het akkoord van 18 juni 1993 van toepassing is.

